

Normalność nienormalnych, Wydawnictwo Naukowe DSW, Wrocław 2018

Wypada powiedzieć, że w systemie pracy z niepełnosprawnymi intelektualnie mamy do czynienia z racjonalnością instrumentalną, która traktuje ludzi przedmiotowo jako środki do celu. Celem ma być skonstruowanie narzuconego odgórnie wzorca. Przedstawione analizy rządomyślności systemu rehabilitacji wskazują jednak na to, że realizacja zakładanych założeń napotyka trudności. Poszukuje się więc przyczyn porażek w niedostatecznej adaptacji urządzeń i działających w nich specjalistów do założeń systemu. Lepsze techniki pracy miałyby prowadzić do kształtowania modelu człowieka niepełnosprawnego poprzez korygowanie go, kierowanie nim i dominację nad nim.

Nie ma maszyn wolności, to nie maszyny tworzą postęp i zmianę, tylko myślenie i technologie społeczne; jakże wyraźnie widać prawdę tej myśli Foucaulta w kontekście podmiotowości niepełnosprawnych intelektualnie. Człowiek może być sobą, jeżeli sobą stanie się też jego otoczenie.

